

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Наукове товариство анатомів, гістологів, ембріологів та
топографоанатомів України



МАТЕРІАЛИ

науково-практичної інтернет-конференції
з міжнародною участю

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ



ПОЛТАВА
11-12 жовтня 2022 року

**Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Наукове товариство анатомів, гістологів,
ембріологів та топографоанатомів України**



МАТЕРІАЛИ

**науково-практичної інтернет-конференції
з міжнародною участю**

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ
МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ**



**ПОЛТАВА
11-12 жовтня 2022 року**

Редакційна колегія:

Вячеслав ЖДАН – головний редактор

Галина ЄРОШЕНКО – заступник головного редактора

Наталія УЛАНОВСЬКА-ЦИБА – відповідальний редактор

Матеріали науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю «СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ». – Полтава: ТОВ НВП «Укрпромторгсервіс», 2022. – 158 с.

збалансоване харчування, здоровий сон, а також володіння навиками самоорганізації та самоконтролю.

Устенко Р.Л., Свінцицька Н.Л., Каценко А.Л.
Полтавський державний медичний університет м. Полтава

КОНСТРУЮВАННЯ ОСВІТНОГО СЕРЕДОВИЩА КАФЕДР ВИЩОГО МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ

Освітнє середовище вищого навчального закладу являє собою педагогічний феномен, тобто об'єктивну реальність, яка суб'єктивно сприймається, переживається, осмислюється, оцінюється та трансформується кожним учасником освітнього процесу і виступає потенційним змістом та засобом освіти особистості.

Освітнє середовище є одним з необхідних джерел та факторів професійної соціалізації майбутнього лікаря, джерелом життєво-професійних ситуацій, що забезпечують входження студентів у спосіб життя, мислення та професійної поведінки фахівця.

Взаємодія людини з середовищем базується на реакції особистості на ситуацію як продукт розвитку взаємодії індивіда з його оточенням. Для сприйняття середовища, у тому числі й освітнього, характерним є надсумарний ефект, який полягає в тому, що: середовище не має певних, твердо фіксованих рамок у часі та просторі; впливає на почуття, інформацію про середовище ми отримуємо з поєднання даних всіх органів; містить завжди більше інформації, ніж ми здатні свідомо зареєструвати та зрозуміти; сприймається в тісному зв'язку з практичною діяльністю; сприйняття пов'язане з дією та навпаки; будь-яке середовище, поряд з фізичними та хімічними особливостями, має психологічні та символічні значення; докілья впливає як єдине ціле.

Будь-яка участь студента у перетворенні середовища навчального закладу, чи то виготовлення наочних посібників (мікропрепаратів, таблиць, стендів) чи участь у спортивному житті вузу, у художній самодіяльності, чи у діяльності студентського наукового товариства, чи навіть у озелененні конкретної кафедри потрібно підтримувати, оскільки це запускає складний механізм сприйняття даного освітнього середовища як "свого".

Грунтуючись на уявленні про психоемоційне сприйняття людиною освітнього середовища вузу, можна виділити ряд властивих йому функцій:

1) інтегративна, ґрунтується на наступних передумовах: а) людський організм реагує не так на навколишні обставини, як на когнітивні уявлення про них; б) когнітивні уявлення функціонально пов'язані з процесами та параметрами навчання; в) думки, почуття та форми поведінки взаємопов'язані, що забезпечує цілісність відображення різнобічних проявів буття, обумовлених цілісністю людської особистості та замкнутості процесу навчання на особистість учня;

2) адаптивна, забезпечує умови повноцінного входження суб'єкта в освітній процес, нівелюючи прояви нормативних та інших криз, сприяючи засвоєнню норм та цінностей освітнього середовища;

3) соціокультурна, характеризує передачу та засвоєння соціальних та культурних цінностей від покоління до покоління, орієнтацію на ціннісно-смісловне входження людини у культуру;

4) професійно-особистісного розвитку та саморозвитку індивіда.

Значення освітнього середовища університету полягає у створенні оптимальних зовнішніх умов для саморозвитку особистості та у стимулюванні процесу саморозвитку, вона підвищує мотивацію до навчально-пізнавальної діяльності у стінах даного вишу, дає почуття гордості, сприяє самоповазі та опосередковано впливає на розвиток низки особистісних функцій.

Механізм дії підструктур освітнього середовища кафедри при виконанні нею освітніх функцій полягає в аналізі можливостей різних компонентів освітнього середовища.

Специфікою освітнього середовища медичного вузу є її взаємодія із середовищем тих лікувально-профілактичних установ, на основі яких проводяться заняття клінічних кафедр. Умовами для інтеграції середовища медичного закладу та медичного університету є такі положення:

- здійснення навчального процесу безпосередньо на території лікувального закладу;

- взаємна повага та довіра, прояви якої ґрунтуються на великому авторитеті педагогів-лікарів та їх готовності допомогти колегам з одного боку та визнання студентами представників медичного персоналу (лікарів, медсестер) носіями професійно значущих якостей та прагнення отримати від них потрібні знання, вміння, навички. з іншого;

- співпраця медичного персоналу, пацієнтів, викладачів, студентів. Ставлення до пацієнта не як об'єкта лікарських маніпуляцій, бо як до суб'єкта лікувального і навчального процесу. Деонтологічно коректне спілкування лікаря з пацієнтом формує у нього позитивний погляд на педагогічний

лікувальний процес. У такому випадку пацієнт відчуває свою цінність, причетність до підготовки майбутнього лікаря та пишається цим;

- студенти за час навчання бувають у багатьох стаціонарах лікувальних закладів та можуть порівнювати як організацію медичної допомоги та кваліфікацію персоналу, так і атмосферу в них. Фактор госпіталізації, що має зазвичай негативний відтінок і психологічні наслідки для хворого, змінює життєві зв'язки пацієнта, його поведінку та діяльнісний ритм, супроводжується явною або прихованою капітуляцією внутрішніх сил перед хворобою або навіть самим фактом діагнозу. Студенти-медики повинні уявляти, що до сфери їхніх професійних навичок входить і формування середовища, атмосфери, духу лікувального закладу. Відповідно викладачі клінічних кафедр мають розмовляти зі студентами на ці теми, і тоді студенти відзначатимуть не лише роботу лікаря клініки, а й те, що в ній робиться для позитивного настрою хворого (картини, квіти, бібліотека та інше).

Федонюк Л.Я., Подобівський С.С.

**Тернопільський національний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського**

ЕПІДЕМІОЛОГІЯ ІКСОДОВИХ КЛІЩІВ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Актуальність теми дослідження зумовлена значним поширенням на території України іксодових кліщів, які є переносниками таких небезпечних захворювань як кліщовий енцефаліт, хвороба Лайма або ж іксодовий кліщовий бореліоз. Особливого загострення ця проблема набуває в весняно-осінній період, що пов'язано з сезонною активністю кліщів. Погіршення акарологічної ситуації в Україні, збільшення контактів людини та свійських тварин із кліщами, існування природних осередків кліщових інфекцій, зменшення обсягів профілактичних заходів, обумовлюють підвищений інтерес до вивчення епідеміології іксодових кліщів в Тернопільській області.

Проаналізовано активність різних стадій кліщів, за основу взято статистичні дані щодо звернення населення м. Тернополя та жителів Тернопільської області до лабораторії з дослідження кліщів ТНМУ ім. І. Я. Горбачевського.

Найбільшу кількість нападів кліщів (140 екз.) вилучено у травні, саме тоді середня температура навколишнього середовища знаходилась в межах 20-25 °С, а вологість повітря становила 80-90 %. У червні – липні, коли

ВПЛИВ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ НА ПСИХО-ЕМОЦІЙНИЙ СТАН ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	
Устенко Р.Л., Свінцицька Н.Л., Каценко А.Л.	101
КОНСТРУЮВАННЯ ОСВІТНОГО СЕРЕДОВИЩА КАФЕДР ВИЩОГО МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ	
Федонюк Л.Я., Подобівський С.С.	103
ЕПІДЕМІОЛОГІЯ ІКСОДОВИХ КЛІЩІВ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ	
Филенко Б.М., Ройко Н.В., Старченко І.І., Проскурня С.А., Прилуцький О.К.	105
ПРОФІЛІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПАТОМОРФОЛОГІЇ ЗДОБУВАЧАМ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПЕДІАТРІЯ»	
Харченко Н.В.	107
ВСТУП ДО ГІГІЄНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Чумак Ю.В., Фаустова М.О., Лобань Г.А.	108
ЗМІНИ АДГЕЗИВНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ СТРЕПТОКОКІВ ПІД ВПЛИВОМ АНТИСЕПТИКІВ	
Шаєнко З.О., Лігоненко О.В., Ільченко В.І., Пікуль К.В., Прилуцький К.Ю.	110
ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ВУЗУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	
Шарлай Н.М., Соколенко В.М., Єрошенко Г.А., Шевченко К.В., Федотенкова Н.М.	111
СТАНДАРТИЗОВАНІ УЗАГАЛЬНЕНІ КРИТЕРІЇ ВИКЛАДАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Шарлай Н.М., Соколенко В.М., Єрошенко Г.А., Шевченко К. В., Юдіна К.Є.	114
МЕДИКО-БІОЛОГІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЦІННОСТІ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	
Шевченко В.К., Мельник В.Л., Костиренко О.П.	118
МІСЦЕ САМООСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ	
Шепітько В.І., Борута Н.В., Стецук Є.В., Скотаренко Т.А., Левченко О.А., Данилів О.Д., Дубінін Д.С.	119
СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНИЙ ПІДХІД У ВИКЛАДАННІ ОБОВ'ЯЗКОВОГО КОМПОНЕНТА «ГІСТОЛОГІЯ, ЦИТОЛОГІЯ ТА ЕМБРІОЛОГІЯ»	
Шепітько В.І., Шерстюк О.О., Борута Н.В., Стецук Є.В., Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Левченко О.А.	122
МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН	
Шепітько В.І., Вільхова О.В., Борута Н.В., Стецук Є.В., Скотаренко Т.А., М.В. Рудь	124